δὲν παρέχει ἱκανὴν ἐγγύησιν, ὡς προερχόμενος ἐξ Ἑλληνικῆς ἀρχῆς, τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν !»

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κωλέττη ἡ ἐχθρότης τῆς Ἀγγλικῆς διπλωματίας ἐμετριάσθη λίγο, ἔμεναν ὅμως πάντοτε ἐκκρεμῆ τὸ ζήτημα τοῦ Πατσίφικου καὶ ἡ ἄλλες προφάσεις τῆς Ἀγγλίας. Στὰ 1849 ὅμως ξανάφθαν πάλι στὴν ἐπιφάνεια. Ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας Θωμᾶς Οὐάϊζ, μὲ μιὰ σφοδρὰ διακοίνωσί του, στὶς 2 Ἰουλίου 1849, ἀπαιτοῦσε τελικὴ ἀπάντησι τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ διακοίνωσις ἔλεγε:

«Ὁ ὑπογεγραμμένος πρεσβευτὴς τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων, μεταχειρισθεὶς πάντα δυνατὸν τρόπον, ὅπως λάβῃ παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀδικιῶν καὶ ὕβρεων πρὸς Ἄγγλους καὶ Ἰονίους ὑπηκόους ἐν Ἑλλάδι, ἀναγκάζεται νὰ καταφύγῃ εἰς τὸ τελευταῖον μέσον ρητῶς ἀπαιτῶν, ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεώς του, ὅπως ἔνθεν μὲν δοθῇ ἱκανοποίησις διὰ τὰς ἀδικίας καὶ ὕβρεις εἰς 24 ὥρας, ἔνθεν δὲ ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ αἱ ἐκκρεμεῖς ἀπαιτήσεις, ἃς ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπηύθυνε τῇ Ἑλληνικῇ ὅσαι ἀποβλέπωσιν εἰς τὸ ζήτημα τῶν ζημιῶν καὶ ὕβρεων τῶν γενομένων εἰς Ἄγγλους καὶ Ἰονίους ὑπηκόους ἐν Ἑλλάδι, πληρωθῶσι μετὰ τῶν τόκων αὐτῶν ἑκάστη 12 ο)ο, μέχρι τῆς αὔριον. Ἂν πάντα ταῦτα δὲν ἐκπληρωθῶσι ὁλοσχερῶς εἰς 24 ὥρας, ὁ Κυβερνήτης τῶν Ἀγγλικῶν ναυτικῶν δυνάμεων κατὰ τὴν Μεσόγειον θὰ προβῇ εἰς τὴν ἄμεσον ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν τῆς Κυβερνήσεώς του».

* * *

Στὶς 26 Δεκεμβρίου 1849 κατέπλευσε πράγματι μπροστὰ στὸν Πειραιᾶ ἰσχυρὸς Ἀγγλικὸς Στόλος ὑπὸ τὸν ναύαρχο Πάρκερ, ὁ ὁποῖος ἀπέκλεισε τὰ Ἑλληνικὰ παράλια, μέχρις ὅτου δοθῇ πλήρης ἱκανοποίησις στὴν Ἀγγλία γιὰ ὅλα τὰ αἰτήματα καὶ γιὰ τὸ τοῦ Πατσίφικου.

Ὁ ἀποκλεισμὸς ἐκράτησε ὡς στὸν Ἰούνιο τοῦ 1850. Τέλος, μὲ τὴ μεσολάβησι τῆς Γαλλίας κατορθώθη νὰ κανονισθοῦν τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα. Οἱ διαιτηταὶ ἀνεγνώρισαν ὅτι ὁ Πατσίφικος ἐζημιώθη πραγματικῶς 3.750 δραχμάς, τὶς ὁποῖες καὶ ἔλαβε. Τὸ περιεργότερο δὲ εἶνε ὅτι τὰ ἔγγραφα (τὰ ὁποῖα ἔλεγε ὅτι τοῦ κατέστρεψαν) τὰ εἶχε καταθέσει ὁ ἴδιος στὸ ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἱσπανίας, δέκα ἔτη πρὶν γίνῃ ἡ ἐπίθεσις τοῦ Ἀθηναϊκοῦ λαοῦ ἐναντίον του! Ἡ τελευταία αὐτὴ ἀνακάλυψις ἐξήγειρε τὴν ἀγανάκτησι ὅλου τοῦ κόσμου ἐνάντίον του, καὶ ὁ Πατσίφικος ἀναγκάστηκε νὰ φύγῃ γιὰ τὸ Λονδῖνον. Μιὰ κόρη του ὅμως ἔμεινε στὴν Ἑλλάδα, γιατὶ ἀγαποῦσε ἕναν ἀξιωματικὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ. Ὁ ἀξιωματικὸς τὴν ἐβάφτισε χριστιανὴ καὶ τὴν ἐστεφανώθη. Ἡ Πατσιφοθυγάτηρ ὅμως αὐτὴ τὰ ἔφτειασε ἀργότερα μ' ἕνα σταυλίτη τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, ἐγκατέλειψε τὸν ἄνδρα της καὶ πῆρε τὸ σταυλίτη. Πέθανε στὰ 1880. Ὁ Πατσίφικος ζάθηκε καὶ ἄγνωστον εἶνε ἂν πέθανε στὸ Λονδῖνον ἢ ἀλλοῦ.

ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ

ΚΑΡΟΛΟΣ Ο 9ΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΛΩΠΟΔΥΤΕΣ

Ὁ Κάρολος ὁ 9ος, θέλησε κάποτε νὰ δῇ μονάχος του μέχρι ποίου σημείου ἔφτανε ἡ ἐπιτηδειότης τῶν λωποδυτῶν τοῦ βασιλείου του. Ἐκάλεσε λοιπὸν τὸν λοχαγὸ τῶν σωματοφυλάκων του Λὰ Σάμπρ καὶ τὸν διέταξεν σὲ κάποιο συμπόσιο, ποὺ ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ στ' Ἀνάκτορα, νὰ φέρῃ δέκα ὡς δώδεκα ἀπὸ τοὺς ἐπιτηδειότερους λωποδύτες τοῦ Παρισιοῦ, δίνοντάς τους τὴν ἄδεια νὰ σκορπιστοῦν ἀνάμεσα στοὺς καλεσμένους καὶ νὰ ἐξασκήσουν ἐλεύθερα τὸ... ἔντιμο ἐπάγγελμά τους, μὲ τὴ συμφωνία ὅμως νὰ συγκεντρώσουν καὶ νὰ τοῦ δείξουν κατόπιν ὅλο τὸ προϊὸν τῆς κλοπῆς τους.

Ἔτσι πράγματι καὶ συνέβη. Ὁ λοχαγός του ἔφερε καὶ τοῦ παρουσίασε δέκα ἀπὸ τοὺς πιὸ φημισμένους λωποδύτες τοῦ Παρισιοῦ. Ὁ βασιλεὺς διέταξε καὶ τοὺς ἔντυσαν μεγαλοπρεπῶς, τοὺς ἐσύστησε δέ, κάθε φορὰ ποὺ θὰ ἔκλεβαν κανένα, νὰ τοῦ ἔκαναν προηγουμένως νόημα γιὰ νὰ μπορῇ νὰ τοὺς παρακολουθῇ.

Σ' ὅλο τὸ διάστημα τοῦ φαγητοῦ ὁ βασιλεὺς ἦταν λιγομίλητος, παρακολουθῶντας μὲ προσοχὴ τὶς διάφορες κλοπὲς ποὺ γίνουνταν ὁλόγυρά του. Καὶ ὅταν οἱ λωποδύτες τὸ πῆγαν κατόπιν τά... λάφυρά τους, ἔμεινε κατάπληκτος. Οἱ παράξενοι καλεσμένοι του εἶχαν κατορθώσει νὰ ἀφαιρέσουν ἀπὸ τοὺς συνδαιτημόνας του, πάνω ἀπὸ τρεῖς χιλιάδες σκοῦδα σὲ μετρητά, πολλὰ διαμάντια, μαργαριτάρια καὶ ἄλλα πολύτιμα πετράδια, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ὁ βασιλεὺς ἐχάρισε στοὺς λωποδύτες τὶς τρεῖς χιλιάδες σκοῦδα ποὺ εἶχαν κλέψει καὶ τοὺς ἄφησε ἐλεύθερους. Τοὺς ἀπείλησε ὅμως πὼς ἂν ἐξακολουθοῦσαν νὰ κλέβουν τὸν κόσμο θὰ τοὺς συνελάμβανε καὶ θὰ τοὺς κρεμοῦσε!...

ΤΑ ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

Στὸ στρατῶνα, κατὰ τὴν ἐπιθεώρησι.

Ὁ λ ο χ α γ ό ς.— Βρὲ σὺ δὲν μοῦ λὲς πόσον καιρὸ τὰ φορεῖς αὐτὰ τὰ παπούτσια ποὺ τἄλιωσες κιόλας ἀπὸ τώρα;

Ὁ φ α ντ ά ρ ο ς.— Τρεῖς μῆνες, κύρ-λοχαγέ.

Ὁ λ ο χ α γ ό ς.— Βρὲ γάϊδαρε, αὐτὸ τὸ πετσὶ ἡ ἀγελάδα τὸ φοροῦσε ὥσπου ψόφησε κι' ἐσὺ τὸ σακάτεψες μέσα σὲ τρεῖς μῆνες;...

ΑΓΓΛΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΓΛΥΚΕΙΑ ΞΕΚΟΥΡΑΣΗ

ΤΟΥ NORMAN GALE

Τί ὤμορφο, γλυκὸ χουζούρι καὶ καλό!
Τί γλύκα! Τί ἀπόλαψη μεγάλη
σὲ στῆθος ἄσπρο, κάτασπρο καὶ ἁπαλὸ
νὰ γέρνω, κουρασμένος, τὸ κεφάλι!

Ν' ἀφίνω κάθε βράδυ τὰ ἐμπορικά,
τὰ φῶτα, τὶς φωνές, τὴν φασαρία,
τῆς ἀγορᾶς τὸν κόσμο,
εἶνε γιὰ μένα πολὺ μεγάλη εὐτυχία.

Νὰ βρίσκω τὰ παιδιά μου ἀκόμη ν' ἀγρυπνοῦν,
γιὰ μένα νὰ στηλώνουν τὰ ματάκια τους,
μισογδυμένα κι' ἕτοιμα νὰ κοιμηθοῦν,
σὰν ἀγγελάκια, μέσ' στὰ κρεββατάκια τους.

Ν' ἀκούω μιὰ φωνή, γλυκειὰ σὰν μουσική,
γλυκὰ-γλυκὰ νὰ μὲ καλησπερίζῃ,
νὰ βλέπω μιὰ ματιὰ γλυκειά, μαγεύτικη
μ' ἀγάπης νέο φῶς νὰ πλημμυρίζῃ.

Νὰ καμαρώνω τὸ μωρὸ ποὺ τὸ βαστᾶ
ζεστό, σὰν τὸ πουλάκι της ἡ κλῶσσα
νὰ τὸ ἀκούω νὰ μοῦ λέγῃ τὸ μ π α μ π ᾶ σωστὰ
καὶ ὅλα τ' ἄλλα στὴν δική του γλῶσσα.

Τὴν γλῶσσα ποὺ ναι ἀπ' ὅλες πιὸ γλυκειά,
ἂν καὶ σὲ λίγα λόγια περιορισμένη,
ποὺ ἡ καρδιὰ χαρούμενη τῆς ἀπαντᾶ,
ποὺ ἡ καρδιὰ μονάχα τὴν καταλαβαίνει.

Πολὺ γλυκειὰ δουλειὰ—ξεκούραση πολὺ γλυκειὰ
νὰ βάλῃς τὰ παιδιὰ νὰ κοιμηθοῦνε
νὰ μάθῃς τῆς ἡμέρας, τοῦ σπιτιοῦ τὰ χρονικά,
γιατὶ ἔκλαψε ὁ μπέμπης νὰ σοῦ ποῦνε.

Τί λουλουδάκι βγῆκε τρυφερό,
τί ἄλλο φύτεψαν στὸ περιβόλι
πῶς σούφρωσε τὰ μοῦτρα τὸ μωρὸ
τὴν ὥρα ποὺ τ' ἀγγίλωνε πονάκι.

Γλυκειὰ ξεκούραση, σὰν χάδι ἁπαλό,
σιμά της ὅταν κάθωμαι τὸ βράδυ,
νὰ νοιώθω στὸν λαιμό μου ἁπαλὸ φιλὶ
καὶ στὰ μαλλιά μου τὸ χεράκι του σὰν χάδι.

Κι' ὅταν ἀργὰ στὸ σπίτι μου γυρίζω, τί χαρά,
σὰν τὴν εὑρίσκω νὰ κοιμᾶται! Ὁ λογισμός μου
τρέχει σ' ἀγάλματα ἁγίων ἱερὰ
καὶ λέει: «ὁ ἄγγελος αὐτὸς εἶνε δικός μου!»

Ρόδα καὶ κρίνα καὶ χρυσὸς—κοιμᾶτ' ἐκεῖ,
στὴ θέσι μου τὴν ἴδια γυρισμένη,
μὲ τὴν γλυκειὰ ἐλπίδα νὰ μὲ δῇ
ὅταν ξυπνήση, μισοκοιμισμένη.

Θεέ μου! τί ὤμορφο χουζούρι, τί καλό!
Τί γλύκα! Τί ἀπόλαψη μεγάλη
σὲ στῆθος ἄσπρο, κάτασπρο καὶ ἁπαλὸ
νὰ γέρνω, κουρασμένος, τὸ κεφάλι.

(Ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸ) Μετάφρ. Λ. ΣΤΑΗ

ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

Η ΠΑΠΑΔΙΑ ΠΟΥ ΠΕΤΡΩΣΕ!...

Στὴν περιφέρεια τοῦ Μοναστηριοῦ τῆς Χαλέπας τοῦ Μυλοποτάμου τῆς Κρήτης, στὴ θέσι Ζερβοῦ, ὑπῆρχαν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τ' ἀμπέλια ἑνὸς παπᾶ, ὁ ὁποῖος εἶχε στὴν ὑπηρεσία του ἐργάτες γιὰ νὰ σκάβουν.

Ἡ παπαδιὰ κάθε μεσημέρι πήγαινε τὸ φαΐ στοὺς ἐργάτες.

Μιὰ μέρα ὅμως ἡ παπαδιὰ ζύμωνε καὶ ἄργησε νὰ πάῃ τὸ φαΐ. Οἱ ἐργάτες πεινοῦσαν καὶ ἄρχισαν τὸ μουρμουρητό. Ὁ παπᾶς στενοχωρίσταν καὶ ὅλο κύτταζε κατὰ τὸν δρόμο τοῦ χωριοῦ.

Σὲ κάποια ὥρα φάνηκε ἡ παπαδιὰ ἀπὸ ἀπέναντι, βαστῶντας στὶς πλάτες τὸ σακκοῦλι της γεμᾶτο ἀπὸ πῆττες καὶ κρομμύδια καὶ μπροστὰ ἕνα λεκανίδι κοινιὰ σκεπασμένο καὶ τὰ ξύλινα κουτάλια. Μὰ εἶχε ἀοχίσει νὰ βραδυάζῃ πειὰ καὶ ὁ παπᾶς, σὰν τὴν εἶδε νὰ φτάνῃ τέτοια ὥρα, τόσο θύμωσε, ὥστε τῆς εἶπε μιὰ τρομερὴ κατάρα:

—Λιθάρι, γαλέπα (κοτρῶνα) νὰ γεννῆς ἐτσὶ ποὺ στέκεις!

Καὶ ἀμέσως ἡ κατάρα—κακὴ ἦταν ἡ ὥρα—ἔπιασε καὶ ἡ παπαδιὰ ἀπολιθώθηκε στὴ θέσι ὅπου βρισκόταν.

Καὶ σήμερα ἀκόμα, ὅποιος περνάει ἀπὸ ἐκεῖ κοντά, βλέπει ἀπάνω στὸ βουναλάκι νὰ στέκη μιὰ πέτρα ποὺ μοιάζει σὰν ἄνθρωπος, σὰν γυναῖκα. Ἅμα πλησιάσῃ κανένας περισσότερο, ξεχωρίζει πίσω τὸ σακκοῦλι καὶ μπρὸς τὸ λεκανίδι μὲ τὰ ξύλινα κουτάλια.

Καὶ ὁ κόσμος ποὺ περνᾶ καὶ τὴν θωρεῖ λέει:

—Νὰ ἡ Γρηὰ—Πέτρα, ἡ καταραμένη παπαδιά!...